

Jazzfelagið fingið innivist í Perluni

— Nógv um at vera næstu viku

RUBATO
— leverandari i udsøgt
ROCK - JAZZ

Havnar Jazzfelag hevur nú fingið innivist í Perluni, har sum matstovan í nógv ár var. Frammanundan hevði Jazzfelagið skrivstovu í Perluni.

Ætlanin er at hava fyrsta jazzkvöldið í Perluni nú leygarkvöldið, tá Torben Kjær og Jóhannus á Rógvu Joensen skulu spæla saman við øðrum, sum vera við á næstu LP-plátuni hjá Jóhannusi.

Nógv um at vera

Tað verður annars nógv um at vera hjá Jazzfelagnum komandi vikurnar. Felagið fær nú í vikuni vitjan av danska rokk-jazz bólkinum Brdr. Rubato. Teir eru úr Árhús og í samband við Føroyaferðina hava teir viðkomandi orkestrið við tveimum limum úr kvinnurokkbólkinum Superkarla. Tær, Rikke Sinding og Susan Orth, spæla báðar saxofon og

syngja.

Brdr. Rubato, sum kortini ikki eru brøður, teir eita Steen Sonne (hann spælir keyboards), Bjørn Petersen (bass), Niels Dan (floytu og saxofon) og Jan Østergård (trummur) spæla í Jazzfelagnum friggjakvöldið 8., hóskvöldið 14. og friggjakvöldið 15. august. Mikukvöldið 13. august spæla tey í Vestmanna.

Nordjazz ársfund

Í næstu viku er ætlanin, at instruktørurin John Tchicai skal koma til Føroya. Hann skal umframt at undirvisa hava konsert í Perluni sunnudagin 17. august.

Havnar Jazzfelag er limur í felagsskapinum Nordjazz og hevur gjøgnum hann fingið fleiri orkestrur henda vegin. Ársfundurin hjá Nordjazz í ár verður hildin í Havn 13.-14. september.

Beinrakin, men ikki hvøss

Úr SMS — Føroysk Vika við m.a. mótasyning. Her grindadraktin til kontormannin í Havn

Eftir at hava sæð Studentakabarettina hesaferð kom eg at hugsa um «sloganið», sum stóð á plakatum fyri Dirch Passer filmarnar, tú plagdi at fara til sum smádrongur:

«Et lystspil for hele familien». Kabarettin var sum heilt nakað tannleys. Eg kann vera samdur við B. Højgaard í Sosialinum leygardagin, tá hann sigur, at kabarettin er væl fyrireikað og tilrættislegd. Tað var hon. Men, tá hann sigur, at satiran var ógvuliga hvøss og beinrakin, eri eg ikki samdur. Kanska beinrakin, men als ikki hvøss. Tann «saftiga» (orsaka orðið) satiran, vit kenna frá Kanjonleikinum og Nøglini (leikurin á reyða 1. maidagshaldinum í ár) var ongastaðni í kabarettini.

Men hon var stuttlig.

Byrjanin var góð: ein maður situr hálvsovandi framman fyri sjónvarps-skermin. Knappliga vaknar hann og hyggur at klokknun. Kabarettin skuldi langt síðani verið byrjað. Og so stígur hann fram og biður fólk at vera vælkommin. Á henda sera einfalda hátt er alt sagt um ávirkan sjónvarpsins á alt mentanarlív. Væl rakt.

Og so byrjar kabarettin. Evnini eru fleiri tey somu sum í fjør og summa staðni trýtur tað originala. Men hetta skaðar tó ikki heildarmyndina. Nógv gullkorn eru eisini og sangirnir, ella tættirnir, eru góðir, hóast framfærslan av teimum haltaði í steðum. Framfærslan annars var livandi og góð. Aftur í ár var Klæmint Olsen bestur, haldi eg. Magni Dalsgaard var eisini góður og Petur í

Túni visti enn einaferð, hvussu framúr góður sjónleikari hann er. Øssur Winthereig spældi eisini væl, men hann gjørdi nakað nógv burturúr.

Tað eru í ár 50 ár, síðani fyrsta Studentakabarettin varð framfærð, verður upplýst í leikskranni, sum er sera snøgg. Eins og sjálv kabarettin prógvar hon tað, sum hoyrdist fyri ólavseku, at í ár var Studentakabarettin fyrireikað í góðari tíð. Ikki í vikuni fyri ólavseku eins og í fjør.

Sum heild ein góð kabarett — hóast dekan og tannleys — sum átti uppiborna ta góðu undirtøku hon fekk. Og yvirskotið fer til eitt gott endamál. Pisuskeiðið, sum Studentafelagið skipar fyri í heyst.

hd

Nakað av tí besta í kabarettini var um tjóðveldisflokkinn og Nato. Flokkurin situr nú á sætta ári í landsstýrinum, men Nato hevur framvegis góðar dagar í Føroyum. Tjóðveldisflokkurin fær bind fyrir eyguni, meðan Nato útyggir í Mjerkadali

Menn- iskjan, natúr- an og ævin- leikin

Steinbjørn B. Jacobsen:
Tægr. Yrkingar. (Egið
Forlag 1980, 44 s. kr. 28).

Undanfarna yrkingasavnið hjá Steinbjørn B. Jacobsen æt «Kjækr», og hetta eitur «Tægr». Sjálvandi kann tað vera mikið stuttligt við undarligum nøvnun — onkur minnst kanska, at ein núverandi landsstýrismaður fyri nøkrum árum síðani gav eitt yrkingasavn út undir heitinum «Væmingar og vaggandi gjálv» —, men eru hesi nøvn ikki annað enn undarlig, verða tey til kávalóir, sum í minum eygum minka um trúverdigheitina hjá høvundanum. Í hesum færinum vil høvundurin við tittilinum gera ein samandrætt av tí savnið rúmar. «Tægr» merkir nevnliga sambært orðabókina: sene, trævl, fiber; også: nerve. Her týðuliga í merkingini nerv, at skilja sum registrerandi nervatræðir út í umheimin og inn í egnan kensluheim.

Tær fyrstu yrkingarnar eru natúrlysingar, har yrkjarin flytir verjurøðu til frama fyri natúr-una. Vit kunna ikki vera hana fyrri uttan, hon er treytin fyri eini livandi og frískari sál. Í teim trimum fyrstu ørindunum í «Floygd orð» er fuglurin í hondunum á menniskjuni lýstur prosaískt sum ein nýtslulatur. Í teim trimum seinastu ørindunum er fuglurin í sini røttu heimsteðu, og tað er eitt annað flog yvir lýsingini. Í seinasta ørindi er vent við í holuni í mun til byrjanina, nú sigur høvundurin frá longslinum viðhvørt at verið sum «floygdur fuglur sum fleyg». Samstundis er gomldin í yrkingini frá smálutinum, «Fuglahjarta mjúkt fyrir eyga».